

மருதமடுத்
தர்க்கப் பிரசங்கம் 5.

WHO IS OUR LADY OF MADU?

மாதாவோ — அம்மனோ?

BY

REV. FR. S. GNANAPRAKASAR, O. M. I.

PUBLISHED BY
THE JAFFNA DIOCESAN LITERATURE
COMMITTEE.

232.931
சுமார்

WHO IS OUR LADY
OF MADU?

மாதாவோ—அம்மனோ?

1895

WHO IS OUR LADY OF MADU?

மாதாவோ—அம்மனோ?

Nihil obstat:

S. Asirvatham, O. M. I.
Colombogam,
21-6-32.

Imprimatur:

F. M. BIZIEN, O. M. I.
Vic. Gen.
22. 6. 32.

சீஷன்:—குருவே! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். சத்தியவேதத்தை எத் திக்கும் போதித்துக்கொண்டிருக்கிற தேவாரீடத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்கக் கூச்சப்படுகிறேன். அதென்னவென்றால், இலங்கையிலுள்ள யாத் திவாத் தலங்களில் எல்லாம் மகா கீர்த்திபெற்றதான இந்தத் திருப்பதியிலே வந்திருக்கிற ஆயிரக் கணக்கான பதியாயிரக் கணக்கான சனங்களுக்குள்ளே, அரைவாசிப் பேர் பிறசமயத்தவர்கள் என்று சொல்லலாம். இந்தப் பிறசமயத்தவர்களுக்குள்ளே சிவ சமயத்தவர்கள் எத்தனையோ பேர்; விட்டுணு சமயத்தவர்கள் எத்தனையோ பேர்; புத்த சமயத்தவர்கள் எத்தனையோ பேர்; ஒரு சமயமும் இல்லாமல் கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்றிருக்கிறவர்கள் எத்தனையோ பேர். இவர்களெல்லாரும் இந்தத் தலத்துக்குக் கும்பல் கும்பலாய், வருஷா வருஷம், வந்துகொண்டிருக்கும்போது, வேறு சிலர் இவர்களைப் பார்த்து: சைவராய் இருக்கிற நீங்கள், விட்டுணு மதத்தவர்களாயிருக்கிற நீங்கள், புத்தராய் இருக்கிற நீங்கள், சத்தியவேதக்காரருடைய கோவிலுக்குப் போகலாமா? என்று கேட்கிறதும். இந்தக் கேள்விக்கு மறுமொழியாக அவர்களுள் பலர் சொல்லுகிற தென்னவென்றால்: நாங்கள் சத்தியவேதக் கோவிலுக்குப் போகவில்லை. எங்களுடைய கோவிலுக்குத்தான் போகி

ரோம். மருதமலினிலே எழுந்தருளி இருக்கிறது எங்களுடைய மாரியம்மன் தான். அல்லாதுபோகில், கண்ணகை அம்மன் தான். சத்தியவேதக்காரர் இந்த அம்மனைத்தான் தெரியாமல் செய்மாலைமாதா என்று சொல்லிவருகிறார்கள். நாங்கள் எங்களுடைய தமிழ்த்தெய்வத்தைக் கும்பிடப் போகிறோமொழிய சத்தியவேதத் தெய்வத்தைக் கும்பிடப் போகிறதில்லை என்று இப்படி விடை கூறுகிறார்கள். பல சனங்கள் அங்கங்கே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறதை நான் எடுத்துக் காட்டினதற்காக சுவாமியார் என்னிலே கோபங்கொள்ளப்படாது, என்னை முனியப் பாடாது. சனங்கள் சொல்லுகிற இந்தக் கதையிலே ஏதாவது உண்மையிருந்தால் தேவரீர் அதை இங்குள்ளவர்கள் எல்லாரும் அறிந்துகொள்ளும்படியாகச் சொல்லியருளவேணுமென்று அதிக விரயமாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குரு:—கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாமென்று ஒப்பாசாரமாகச் சொல்லுகிறது மெத்தச் சரி. ஆனால் பட்டப் பகலை இரவு என்று சொல்லுகிற பாதகரை என்ன செய்பலாம்! விழித்தாப்போலத் தலைக்குமேலே சூரியன் பிரகாசித்துக்கொண்டு நிற்க, இப்போதுதான் நடுச்சாமமென்று ஒருவன் சொல்லுவானானால், அவனை இரண்டி கண்ணுங் கெட்ட குருடன் என்று அழைக்கலாமோ? அல்லது மதியங்கிய பித்தன் பைத்தியகாரன் என்று நினைக்கலாமோ? மருதமலித் திருப்பதியிலே, சனங்கள் எல்லாருடைய வந்தனைக்கும் வழிபாட்டுக்கும் இலக்காயிருக்கிற மாதாவின் சுரூபத்தைக் கண்ணாலே பார்த்துக் கொண்டால், அந்தச் சுரூபம் மாரியம்மனுடைய சுரூபமென்று எத்தப் பைத்தியகாரன் சொல்லுவான்! கண்ணகையுடைய சுரூபமென்று எத்தநிருமுடன் கழறுவான்! ஏன்? மாரியம்மன் ஆர், கண்ணகை ஆர், என்று பிற சமயத்தவர்களுக்குத் தெரியாதா? ஊரிலே வைசூரியை, பேதியை, வேறு வேறு பயங்கமான கொள்ளைநோய்களை, வாப்பண்ணுகிற தெய்வத்தான் மாரியம்மன் என்று

சொல்லுவார்கள். கொலைக்கும் சங்கராத்துக்கும் காரணமான இந்தத் தெய்வத்துக்கு கையில் பிள்ளை ஏது? எருமைக்கடாக்கள், ஆடுகள், கோழிகளைப் பலி எடுக்கிற இந்தத் தெய்வம், கையிலே பிள்ளையைக்கொடுத்தால் உடனே கழுத்தை முறித்து இரத்தத்தைக் குடித்துப் போடுமே. கண்ணகை என்ற தெய்வம் முன்னே கோவலன் என்கிற செட்டியுடைய பெண்சாதியாம். தன்னுடைய புருஷனை அரியாயமாய்க் கொன்ற பாண்டிய இராசாவும் அந்த இராசாவுடைய தலைநகரியாகிய மதுரையும் எரிந்து கரிந்து நாசமாய்ப்போகும்படி தன்னுடைய முலையைத் திருகியெறிந்து, தானும் தற்கொலைசெய்துகொண்டு பேப்ரூபமாய்ப்போனதினால், அவளுக்குக் கோயில் கட்டிகும்பிடுகிறார்கள் என்று சைவ நூல்களிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு துட்ட தெய்வத்தைத் தான் சத்தியவேதக்காரர் மருதமலினிலே கும்பிடுகிறார்களென்று சொல்லுகிறார்களிலும் தழும்பு ஏறுமே. சொல்லுவார் சொன்னாலும் கேட்பார்க்கு மதியில்லையா? ஆனை பார்க்கவும் வெள்ளெழுத்தா? மருதமலிச் செய்மாலை மாதாவின் திருச் சுரூபத்தைப் பார்த்தவர்களும், இங்கே நடக்கிற பூசை பிரார்த்தனை முதலிய சத்தியவேத வழிபாடுகளைக் கண்டவர்களும், இப்படிப்பட்ட அடிதலைமறின அரியாயப் பேச்சை கன்னிலும் நினையார்கள். உள்ளபடி நடக்கிறதென்னவென்றால், மருதமலி மாதாவிடத்திலே பல பல வரங்களை அடைய வருகிற பிறசமயத்தவர்கள், தாங்கள் வேறு சமயங்களிலே இருந்து கொண்டு சத்தியவேதக் கோவிலுக்கு வருகிறது பொருத்தமல்ல என்று மனதிலே உணர்ந்து, சும்மா ஒரு போக்குச் சொல்லும்படியாகத்தானே இந்த விழல் கதையைப் பரப்புகிறார்கள். எந்த எந்தப் பக்கத்துக்கும் வலையத்தக்க ஒரு எலும்பில்லாத நாக்கு இருக்கும்ப்டிம், பொய்யையுஞ் சொல்லலாம், புரளியையுஞ் சொல்லலாம். ஆனபடியால் இப்படிப்பட்ட போக்கணங்கெட்ட கதையை விட்டிட்டு வேறே ஏதாவது மனச்சாட்சிக்கு மாறில்லாத கேள்வியிருந்தால் கேளுங்கள்.

சீஷன்:—சுவாமியார் கோபிப்பார் என்று நான் நினைத்தது மெய்யாகத்தானே போய்விட்டது! ஆனால் கோபிக்கவுந்தான் வேணும். ஒரு மகனுக்கு முன்னாலே அவனுடைய தாயை மலடி என்று சொன்னால் கோபம் வராதா? ஒரு ராசாத்தியைப் பார்த்து இவளொரு அடிமைவேலைக்காரியென்று சொன்னால் எவ்வளவு பெரிய பாதகமாயிருக்கும். மாரியம்மனையும் கண்ணகையம்மனையும் பற்றித் தாங்கள் இல்லாததொன்றைபுஞ் சொல்ல வில்லை. சைவ சமயத்தவர்களாகிய நாங்கள்தானே அம்மை வந்துவிட்டால், கோதாரி வந்துவிட்டால், இது மாரியம்மன்தான் செய்த வேலை என்று சொல்லி அந்தத் தெய்வத்துக்குப் பணிகள் வெட்டுகிறோம், குளுத்தி போடுகிறோம். மாரியம்மன் ஒரு துட்ட தெய்வமென்று சொல்லி, அந்தத் தெய்வத்துக்கு ஊருக்குவெளியே கோவில் கட்டிவைத்து, அதுக்கு பயந்துடக்கிறோம். கண்ணகையம்மனைப்பற்றித் தேவரீர் சொல்லியது முழுதுஞ் சரி. கோவலன் கதையிலே அந்தச் சரித்திரமெல்லாம் வெளியாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சரியான சைவர்கள் அந்தத் தெய்வத்தைக் கும்பிடுகிறதில்லை. பயத்தினாலே தான் அதுக்கும் நாங்கள் வழிபாடு செய்கிறோம். ஆனால் அந்தத் தெய்வங்களுக்கும் மடுமாதாவுக்கும் இடையில் தூராதி தூரம் உண்டு. அதுகள் துட்ட தேவதைகள். மருதமடு மாதா தயவும் இரக்கமும் உள்ள ஒரு தெய்வம் என்றது உலகம் முழுதுக்குத் தெரியும். அவர் தம்முடைய கையிலே வைத்திருக்கிற பிள்ளையைப்போல தம்மிடத்தில் வருகிற எங்கள் எல்லாரையும் பார்த்து எங்களுக்கு எவ்வளவோ தயவுகளைப் பண்ணுகிறார். அவருக்கு நாங்கள் ஆராவது பயப்படுகிறோமோ? இல்லை இல்லை ஒரு போதுமில்லை! பிள்ளைகள் தாயிடத்திலே ஓடிவருகிறது போல நாங்களும் ஆச்சி ஆச்சி என்று அழுதுகொண்டு ஓடிவந்து அவருடைய சந்நிதானத்திலே அளவில்லாத நம்பிக்கையோடுருந்து மன்றாடுகிறோம். நான் ஊர்ச்சனத்தின் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு தெரியாமல் போக கணங்கெட்ட கதையைப் பேசிப்போட்டேன். சுவாமி

யார் என்னுடைய பிழையை மன்னிக்கவேணும். மருத மடுமாதா ஒருகாலமும் தமிழ்த் தெய்வமல்ல என்று ஒத்துக்கொண்டேன். இது வேதத்திலுள்ள ஒரு தெய்வமாய்தான் இருக்கவேணும். சுவாமியார், இந்தத் தெய்வம் என்ன மாதிரியென்று எங்களுக்கு ஒருக்கால் விளங்கப்படுத்தவேணும்.

குரு:—இது என்ன விபரீதம்! பொரிக்கிற சட்டியிலே இருந்து நழுவி நெருப்புக்குள் விழுந்ததுபோலிருக்கிறதே இந்தக் கதை. யாரோ ஒருவன் ஒரு மிருகத்தைக் கொண்டுபோகிறதைக் கண்ட மற்ற ஒருவன் அவனைப் பார்த்து: ஆமையென்றால் ஒரு இறகு பிடுங்கித் தா காது குடைய என்றானும். அந்த வேடிக்கைக் கதையைப் போல் அல்லவோ இந்தக் கதையுமிருக்கிறது. தேவமாதா தமிழ்த் தெய்வமல்லவாம், ஒரு வேதத் தெய்வமாம்! நம்மையெல்லாம் படைத்துக் காப்பாற்றிக்கொண்டு வருகிற ஒரேயொரு கடவுளல்லாமல் வேதத்திலே வேறே தெய்வம் எங்காலே? பெரிய கடவுள் சின்னக் கடவுள், ஆண் தெய்வம் பெண் தெய்வம், என்றதெல்லாம் அறியாத மனுஷர் கட்டிவைத்த தப்பறைகள்.

அரியமல்ல, அயனமல்ல, அரனமல்ல-அப்புறம் கருமை வெண்மை செம்மையும் கடந்துநின்ற காரணம் பெரியதல்ல, சிறியதல்ல, பெண்ணும் ஆணுமல்லவே தரியமுங் கடந்துநின்ற தூர தூர தூரமே

கடவுள் அப்பாலுக்கும் அப்பாலுள்ள ஒரேயொரு பரிபூரண பொருள். மற்றதெல்லாம் அவராலே உண்டாக் கப்பட்ட படைப்புக்கள். பிரியமானவர்களே இதைச் சரியாக ஊன்றி யோசியாதபடியினாலேதான் நம்முடைய சகோதராகிய பிறசமயத்தவர்கள் அனேகர்

கண்ணிலே கண்டதெல்லாம் கதிதரு தெய்வம் என்று எண்ணிக் கையெடுக்கிறார்கள். சத்தியவேதத்திலே பல தெய்வங்கள் இல்லை. ஒரேயொரு தெய்வத்தான். அவர்தான் நம்மைப் படைத்தவர். அவர்தான் நமக்காக

இந்தப் பூலோகத்திலே வந்து பாடுபட்டு நம்மை ஈடேற்றினவர். அவர்தான் சுத்தமான ஆத்தமங்களிலேயிருந்து நடப்பிக்கிறவர். அவர் ஒருவரையே தொழுங்கள். அவர் ஒருவரிலேயே அன்பு வைப்புகள். அவர் ஒருவருக்கே ஆளாகுங்கள்.

சீஷன்:—சுவாமியார் இப்போது சொன்னவைகளைக் கேட்கக் கண்ணைக் கட்டிப்போட்டு காட்டிலே விட்டதுபோலிருக்கிறதே. ஒரே கடவுளைத்தான் எல்லாருங்கும்பிடவேணும் என்று சொல்லுகிறீர்கள். அவர் ஒருவர்தான் தெய்வம், மருதமடு மாதா தெய்வமல்ல என்று சொல்லுகிறீர்கள். அப்படியானால் இந்த மாதாவுக்கு அவ்வளவு வல்லமை ஏது? நாங்கள் கேட்டது கேட்டதெல்லாம் தருகிறே. எத்தனை குருடருக்குக் கண் வெளித்திருக்கிறது! எத்தனை செகிடருக்குக் கேள்வி கிடைத்திருக்கிறது! எத்தனை ஊமைகள் மாதாவுடைய நாமத்தை பன்னிப் பன்னிச் சொல்லத் தொடங்கி, வாய் பேசுகிறார்கள்! எத்தனை ஆயிரம்பேர் தங்களுக்குக் கிடைத்த நன்மைகளுக்காக நன்றி சொல்ல வேணுமென்று நேரத்திக்கடன்களுங் கொண்டு நாடு தாண்டிக் காடு தாண்டி இந்தப் பதிக்கு வருகிறார்கள்! கடவுள் தான் ஒருவர், மாதா தெய்வமல்ல என்று தாங்கள் சொல்லி முடித்துவிட்டால் இந்த அற்புதங்கள் எல்லாம் என்ன மாதிரி நடக்கிறது? நெருப்பில்லாமல் புகையுமா? தேவ வல்லமையில்லாமல் இந்தப் புதுமைகள் எல்லாம் நடக்குமா? தேவரீர் சொல்லுகிறதைப் பார்த்தால் எல்லாம் தலைதடுமாற்றமாய் இருக்கிறதல்லவோ?

குரு:—எனக்கு அல்லத் தலை தடுமாற்றம்; காரியத்தைச் சரியாய் விளங்கிக்கொள்ளாதவர்களுக்குத்தான் சத்தியவேதம் ஒரே கடவுளைப்பற்றிச் சொல்லுகிற போதகம் திகைப்பைக் கொடுக்கும், மயக்கத்தை வருவிக்கும். கடவுள் ஒருவர்தான். புதுமைகளைச் செய்கிற வல்லமையும் அவருடையதுதான். ஆனால் தம்மிலே இனிமேல் இல்லையென்ற அன்புகொண்டு, தமக்கு நல்ல தொண்டர்

களாக இந்தப் பூமியிலே சீவியப்பண்ணி, தம்மோடே கூட மோகூ இராச்சியத்திலே போயிருக்கிற சுத்தவாளருக்கு அவர் எத்தனையோ ஆச்சரியமாச்சரியமான புதுமைகளைச் செய்கிறதற்கு வரம் கொடுத்தருளுகிறார். இப்படியே ஒரு நாளைக்கு ஆயிரம்புதுமை செய்கிறவரான அர்ச்சு. அந்தோனியாரைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அவர் திருச்சபையிலே எங்களைப்போல ஒரு குருவானவராயிருந்து, தேவசிகே அக்கினியினால் வெகுவாய் எரிந்து, உலகத்திலே எத்தனையோ தவக் கிரிகைகளையும் புண்ணியக் கிரிகைகளையுஞ் செய்தவர். அவருடைய கையால் கடவுள் இன்றைக்கும் எத்தனையோ ஆச்சரியமான காரியங்களைச் செய்வித்துக்கொண்டிருக்கிறார். இவரைப் போலவே அர்ச்சு. சூசையப்பர், அர்ச்சு. தொம்மையப்பர், அர்ச்சு. பிறுன்சில் சவேரியார், அர்ச்சு. செபெந்தியார், என்று இவர்கள் முதலான ஆயிரமாயிரம் சுத்தவாளர்கள் உண்டு. இன்றைக்கு ஒரு 30, 35 வருஷங்களுக்கு முந்தி மாத்திரம் மரித்து மோகூ பதவியை அடைந்து கொண்ட அர்ச்சு. சின்னத் திரேசம்மாஸ்கையாலும் கணக்கில்லாத ஆச்சரியமான புதுமைகள் நமது மத்தியிலேயும் நடந்துகொண்டிருக்கிறதைப்பற்றி உங்களிற் சிலர் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். ஆனபடியால் புதுமைசெய்கிறவர்கள் எல்லாரும் தெய்வமல்ல. ஒன்றுக்குமேல் தெய்வம் இல்லை. அந்தத் தெய்வத்துக்கு உண்மையான அடியார்களாய் இருக்கிறவாக்தான் மெய்யான புதுமைகளைச் செய்வார்கள். கடவுளுடைய ஒரே மெய்யான வேதத்திலே மாத்திரம் இப்படிப்பட்ட மெய்யான அடியார்களும் உண்டு, மெய்யான புதுமைகளும் நடக்கும். பிற சமயத்தவர்களுக்குள்ளே நடக்கிறதென்று சிலர் தெரியாமற் சொல்லுகிற கண் கட்டி வித்தை போன்ற காரியங்கள், மெய்யான புதுமைகளல்ல என்று அறிந்து கொள்ளுங்கள். கள்ளக் காசை உரைத்தாற் தெரியும் நிறுத்தால் தெரியும். அதுபோலக் கள்ளப் புதுமைகளையும் உரைத்து நிறுத்துப் பார்த்துக்கொள்ளுகிறது புத்தி மான்களுடைய கடமை.

சீஷன்:—கள்ள அற்புதங்களைப்பற்றிச் சுவாமியார் சொன்னமாதிரி நானும் செஞ்சாள் யோசனைபண்ணியிருக்கிறேன். ஆடி ஆவணி மாதத்திலே பனைமரத்தில் காகம் வந்திருந்துவிட்டுப்போக பனங்காய் விழுந்தால், காகம் பனங்காயை விழுத்தினது என்று சொல்லுவது வழக்கம். ஆனால் பனங்காய், நல்லாய்ப் பழுத்திருக்கிற காலத்திலொழிய் எத்தனை காகம் வந்திருந்தாலும் விழுமாட்டாது. அதுபோலவே காய்ச்சல் கறுப்புகளுக்கு அந்த மருந்தையும் இந்த மருந்தையும் தின்று, கடைசியாய், ஒரு தெய்வத்திலே பழிபோட்டுக்கொண்டு ஒருநாள் இரண்டு நாள் பட்டினி கிடக்க, முன் தின்ற மருத்தின் செயத்தினாலும் சோறு சாப்பிடாமல் விட்டதினாலும் இந்தக் காய்ச்சல் கறுப்பு மாறிப்போவதுண்டு. மாற வேண்டிய நேரத்திலே வருத்தம் மாற, கண்டிரோ! கண்டிரோ!! இன்ன தலத்திலே புதுமை நடந்துவிட்டது என்று சொல்லி மயங்குகிறவர்கள் அநேகம் பேர். நாங்களும்தான் மறு மறு இடங்களில் பார்த்துவிட்டுத்தான் மருதமடுவுக்கு வருகிறோம். இது உண்மையான தலம் என்றது, சுவாமியார் சொன்னதுபோல புத்தியென்கிற உரைகல்லிலேயும் தாசிலேயும் உடைத்து நிறுத்துப் பார்க்கிறவர்களுக்கு நல்லாய் விளங்கும். நான் அதைப் பற்றிச் சந்தேகப்படவில்லை. ஆனால் தேவரீர் சொல்லுகிற மாதிரியைப் பார்த்தால், சத்தியவேதத்திலே உள்ள மற்றச் சத்தவாளரைப்போலத்தான் மருதமடு மாதாவும் ஒரு சத்தவாளி என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியானால் மற்ற மற்றச் சத்தவாளருடைய கோவில்களிலும்பார்க்க இந்தத் தலத்திலே அதிகமான சனங்கள் வருகிறதற்குக் காரணமென்ன? அதிகமான பயபக்தி இருக்கிறதற்குக் காரணமென்ன? இங்கேயோ எல்லாம் கடவுளுடைய சித்தனையும் எல்லாம் பயபக்தியுமாய்க் காணப்படுகிறது. ஒருமுறை இந்தத் தலத்துக்கு வந்தவர்கள், வருஷா வருஷம் மறுபடியும் வந்துபோகாமலிருக்கக் கூடாமலிருக்கிறது. வந்த நாங்களும் இந்தப் பரிசுத்தமான இடத்தைவிட்டுப் பிரியவோ மனம் வரா

தாம். கால் எழாதாம். ஆனபடியால் மற்றச் சத்தவாளருக்கும் மருதமடு மாதாவுக்கும் இடையிலே பென்னம் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கவேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அந்த வித்தியாசத்தைப் பார்த்தால் வெள்ளிகளுக்கும் அதுகளின் நடுவிலே காலித்துவருகிற சத்திரனுக்கும் இடையிலே உள்ள வேற்றுமைபோலத் தோன்றுகிறது. இதற்குச் சுவாமியார் தபவாக ஒரு வகை சொல்லவேண்டும்.

குரு:—பிரியமானவர்களே, சத்தியவேதத்தை அறியாதவர்களுங்கூட அர்ச்சியசிட்டவர்களுக்கு எல்லாம் இராக்கினியான தேவமாதாவைப்பற்றி இவ்வளவு அறிந்திருக்கிறதைப் பார்க்கும்போது எனக்குச் சொல்லிமுடியாத ஆனந்தம் பிறக்கிறது. சத்தவாளர்களை நகூத்திரக் கூட்டங்களாகவும் தேவமாதாவை அந்த விண்மீன்களின் நடுவே பிரகாசிக்கிற சத்திரனாகவும் காட்டுகிற உவமை முழுதும் மெய். வீரமாமுனிவர் என்கிற தமிழ் அறிந்த தபோதனர் இதைச் சிறப்பாகப் புனைந்து காட்டியிருக்கிறார்:

மண்ணுலகம் துயர் நீங்க, மன் உயிர்கள் சிறந்து உவப்ப
விண்ணுலகம் புகழ்ந்தேத்தி வியந்து அலர்சேவடி வருட,
வாந்தளங்கள் புறங்காப்ப, வான் அரசர் பணிகேட்ப,
மீன்தளங்கள் அணிமதிபோல் விண் அரசாள் ஆயினேயே.

மனிதருடைய துன்பங்களெல்லாம் பறந்துபோகவும், சிவகோடிகளெல்லாம் சந்தோஷமடையவும், சம்மனசுகள் உன்னுடைய சிவந்த பாத தாமரைகளைப் பிடித்துத் தொழவும், வானுலகத்திலேயுள்ள சேனைகள் உண்ணைப் புடைசூழ்த்திருக்கவும், அந்த உலகத்திலே அரசர்கள்போலிருக்கிறவர்களெல்லாம் உன்னுடைய ஏவலைக் கேட்டுப்பணியவும் தக்க மகிமையை நீ அடைந்து, நகூத்திரக்கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட சத்திரனைப்போல நீ மோகூவாசிகளால் சூழப்பட்டு அவர்களுக்கு இராக் கினியாயிருக்கிறாய் என்று பாடினார். இது முக்காலும்

மெய். மருதமடுச் செபமாலையாதா சகல சத்தவாளர் களுக்கும் மேற்பட்ட சத்தவாளியாய் இருக்கிறார் என்ப தற்குச் சந்தேகமேயில்லை. இதனாலேதான் இந்த இலங் கைத் திவிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களென்ன, பிற சமயத்தவர்க ளென்ன, எல்லாரும் ஒரே வாக்காய் அந்த மாதாவைச் சங்கித்துப் புகழ்ந்து போற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மருதமடு மாதாவுடைய வல்லமைக்கு ஒரு அளவில்லை என்று சொல்லலாம். ஆனபடியால்தான் பிறசமயத்தவர் களே, நீங்களுந் குறைவில்லாத நம்பிக்கையோடு வந்து இந்தத் தலத்திலே விரும்பின விரும்பின வாங்களெல் லாம் அடைந்துகொண்டு போகிறீர்கள்.

சீஷன்:—சவாமியாருடைய இனிய பிரசங்கத்துக் காக அனந்த தோத்திரம். கையிற் புண்ணுக்குக் கண் ணைடி வேண்டியதில்லை என்றதுபோல, மருதமடு மாதா வுடைய வல்லமையும் மகிமைபும் எடுத்துச் சொல்லா மலே எல்லாருக்கும் விளங்கும். அது பட்டப்பகல்போல வெட்டவெளிச்சமாயிருக்கிறது. ஆனால் மற்றச் சத்தவா ளருக்கு இல்லாத மகா பெரிய வல்லமையும் சேர்திப் பிர காசமான மகிமைபும் இந்த அம்மாளுக்கு உண்டான காரணத்தை தேவரீர் இன்னும் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அதையும் சற்றே சொல்லித்தாவேணும்.

குரு:—மருதமடு மாதாவைத் தேவமாதா என்று சகலருந் சொல்லுகிறதை நீங்கள் இன்னமுங் கவனிக்க வில்லையா? அவருடைய கையிலே தேவமயமான ஒரு பாலகன் இருக்கிறதைப் பார்க்கவில்லையா? இந்தப் பாலன் தானே நம்மை ஆட்கொள்ள மனு வடிவமாகி மாதாவுடைய வயிற்றில் அற்புதமாக உற்பவித்துப் பிறந்த கடவுள். பாவச் சுகதியிலே நெடுநாள் கிடந்து புரண்ட உலகமானது, எப்போ வருவாரோ வருவாரோ என்று காத்திருந்த கடவுளை, கன்னி மகிமை அழியாமல் கர்ப் பம் தரித்துப் பெற்ற முப்போதுங் கன்னிகையான தாய் இந்த மாதா தானே. இவருடைய திருவயிற்றில் அல்ல வோ மூன்று உலகங்களிலும் அடங்காதவான தேவாதி

தேவன் பத்துமாதம் அடங்குகிறவானார்! இவர் அல்ல வோ வானவர்களும் அடிமுடி காண அறியாமல் நிற் கின்ற ஒளிப் பிழம்பானவரை, ஈன மனுஷான அடியேங் கள் கண்ணாக் கண்டு களிக்க மனு உருவாகப் பெற்றுத் தந்தவர்! இவருடைய திருக்கரத்தில் அல்லவோ உல கங்களை மூன்று விலால் ஏந்துகிறவர் தங்களுர்! எறும்பு முதல் யானை ஈராக உள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் உண வளிக்கிறவருக்கு இவர் அல்லவோ திரு முலைப்பா லாட்டி னார்! சகல லோகமும் பணிந்து போற்றுகிறவர் இவருக் கல்லவோ முப்பத்துமூன்றுண்டு அமைந்து நடந்தார்! இந்த உண்மைகளையெல்லாம் வீரமாமுனிவர் தேனைப் பார்க்கிலும் இனிமையான தீஞ் சொற்களால் பாடியிருக் கிறதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். அந்தக் கவியை நீங்கள் வாய்ப்பாடமாக்கி அடிக்கடி பாடிக் கொண்டுவருவீர்களானால் உங்கள் வாயிலே அது தேனை யும் பாகையும் சேர்த்துட்டியதுபோல இனித்துக்கொண் டிருக்கும். அறிதப்படியென்றால்:

ஆதியிலா அந்தமிலா அனைத்துயிர்க்கும் காரணற்கே
ஒதில் எலா நிகர்கடந்த உற்பத்தி ஆயினே நீ
ஓ ஆதி மூ உலகின் புலத்து அடங்கா வரையொழிக்கும்
தேவாதி தேவனை நின் திருவயிற்றில் அடக்கினே நீ
வானவர்க்கும் தெளியாத வடிவு ஒளியான் வினையிருள்
நீத்து
ஈனவர்க்கும் தெளிவதற்கே என் உரு ஒன்று ஆக்கினே நீ
மூ உலகும் மூவிரலால் முகந்து ஏந்தும் முதலோனை
தேவுலகும் வியந்து இறைஞ்ச செங்கரமேல் ஏந்தினே நீ
பொருள் சுரந்து ஈன் உயிர்க்கெல்லாம் பொழிந்து
ஊட்டி வளர்த்தோனை
அருள்சுரந்ததிருக்கொங்கை அமுதுஊட்டிவளர்த்தனை நீ
அனைத்து உலகும் ஏவலைக்கொண்டு அசைத்த தனி ஆணை
யினான்
நினைத்து உலகும் வியப்புற இந் நிலத்து ஏவல்கொண்
டனை நீ.

செபமலைமாதா அனைத்தையும் படைத்தவரான கடவுளுக்குத் தாயாரானபடியால் அந்த மாதாவுக்கு இணையான படைப்புப் பூலோகத்திலும் இல்லை பாலோகத்திலும் இல்லை. அவர் பூலோகத்திலுள்ள இராசாத்திகள் சக்கரவத்திரிகள் எல்லாருக்கும் ஓர் மேலான அரசி: பாலோகத்திலுள்ள சகல சுத்தவாளர்களுக்கும் தூத அதி தூதர்களுக்கும் மேற்பட்ட இராக்கினி. இதனாலேதான் சகல சுத்தவாளர்களை விட தேவமாதா கடவுளிடத்திலே அதிக வல்லமை உள்ளவராக இருக்கிறார். இதனாலேதான் உலகம் முழுதும் தேவமாதாவைக் கடவுளுக்குப்பின் இரண்டாவதாக போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டாடிவருகிறது.

சீஷன்:—தேவரீர் சொல்லியதெல்லாம் என் மனதுக்கு நிரம்பிய ஆனந்தத்தைத் தருகிறது. செபமலைமாதா எங்களுடைய தெய்வங்களைப்போல ஒரு தெய்வமல்ல ஆனால் கடவுளாலே படைக்கப்பட்ட எல்லாமனுஷருக்கும் மேற்பட்ட, தேவதூதர்களுக்கும் மேற்பட்ட இராக்கினியாயிருக்கிறாள் என்றது புத்திக்கு ஒத்த ஒரு சத்தியமான உண்மை என்றது வெளிச்சமாய் இருக்கிறது. இப்போது இங்கேயிருக்கிற இளம் பெண்பிள்ளைகளுள் ஒருத்தியுடைய வயிற்றிலே பிறக்கும் பிள்ளை, உலகம் முழுதுக்கும் இராசாவாய் வருமானால் அந்தப் பிள்ளையைப் பெற்ற பாக்கியவதியுடைய மகிமையை யாரால் எடுத்துச் சொல்லக்கூடும்? இப்போது இங்கே பிரசங்கங் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற பெண்பிள்ளை தனது மகன் பூலோக சக்கரவதியாய் வந்த பிறகும் இந்த இடத்தில் இருப்பாளோ? இராசாதி இராசாவுடைய சிங்காசனத்திற்கு அருகிலே வேறொரு சிங்காசனத்தில் அல்லவோ அவள் வீற்றிருப்பாள்! இங்கே கூடியிருக்கிற நாங்கள் எல்லாரும் மாத்திரமல்ல இன்னும் பூலோகத்திலே உள்ள சகல சாதி சனங்களும் அல்லவோ அவளைக் கையெடுத்துச் சலாம் செய்யும்! பூலோக இராசாவுடைய தாய்க்கு இவ்வளவு

மகிமையும் பூசுத வணக்கமும் வருமென்றால், பாலோக பூலோக இராசாதி ராசாவாகிய கடவுளுடைய தாய்க்கு எவ்வளவு மேலான சங்கையையும் வணக்கத்தையும் இந்த உலகத்திலே உள்ளவர்களோடு அந்த உலகத்திலுள்ளவர்களும் செலுத்தவேண்டியதாகும்! அல்லாமலும் மலுஷனுப் அவதாரம் பண்ணிய கடவுளுடைய பத்திராசனத்தின் அருகிலே வீற்றிருக்கிற இந்தத் தேவ ராக்கினிக்கு கிடைத்திருக்கிற வல்லமைக்கும் ஒரு இணையுண்டோ? கடவுள்தானே தம்முடைய பிள்ளையாய் இருக்கக்கொள்ள, இந்தத் தாய் அந்தப் பிள்ளையிடத்திற் கேட்கிற வரங்கள் எல்லாம் ஒருக்காலும் தவறாமல் கிடைக்குமே. வானலோக ராக்கினியான இந்த மாதாவினுடைய பதிக்கு நாங்கள் வாக்கிடைத்த பாக்கியமே பாக்கியம். கடவுளிடத்திலே எல்லா வரங்களையும் அடைந்து தரத் தக்க இந்த அம்மாளிடத்திலே நாங்களும் சலுவு பெற்றுக்கொள்ள ஆசையாய் இருக்கிறோம். இந்த மாதா அடியேங்களாகிய எங்களில் கடைக்கண் சாத்துவாரானால் நாங்கள் எப்போதும் உய்வோம். எங்களுக்கு ஒரு கேடும் வராது. ஆனபடியால் சத்தியவேத போதகரான சுவாமியாரே, செபமலை மாதாவிடத்தில் நாங்கள் உபகாரம் பெறுகிறதற்குச் செய்யத்தக்க உத்தமமான காரியம் என்னவென்று எங்களுக்கு ஒருக்கால் காட்டித்தரவேணும்.

குரு:—பிற சமயத்தவர்கள் மாத்திரமல்ல சத்தியவேதக்காரருள்ளே பலரும் கூட, தேவமாதாவுக்குப் பிரியமான காரியம் என்னவென்றதிலே ஒரு தவறான எண்ணங்கொள்ளுகிறார்கள். பெரிய பெரிய மெழுகு திரிகளையும் கொளுத்தி, கை நிறைந்த காயையும் அள்ளிக் காணிக்கைப் பெட்டியில் போட்டால், அதுதான் தேவமாதாவுக்கு அதிக பிரியம் என்று அநேகர் எண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள். இது தவறு. தங்கள் தங்களுடைய நன்றியறிதலுக்கு அடையாளமாகவும் பத்திக்குக் குறிப்பாகவும் தாராளமாய் காணிக்கைகளைப்

போட்டு மெழுகுவர்த்திகளைக் கொளுத்துகிறது நல்லதுதான். அப்படிச் செய்யவும்வேண்டும்தான். ஆனால் இதுமாத்திரம் போதாது. மாதாவுடைய அதுக்கிரகத்தைப் பெறவேண்டுமானால் எல்லாத்துக்கும் முந்தி, அவருக்குப் பிரியமான பிள்ளையாய் இருக்கவேண்டும். ஒரு தாய் தன்னுடைய பிள்ளைகளுக்குக் காட்டுகிற அன்பையும் உருக்கத்தையும் தெருவாலே போகிறவர்களுக்குக் காட்டமாட்டாள். பிரியமான பிற சமயத்தவர்களே, நீங்கள் செபமலை மாதாவுடைய பிள்ளைகளாய் வர விரும்பினால் அவருடைய திருக்குமாரனாகிய யேசுக்கிறீஸ்துநாதரைக் கைக்கொள்ளவேண்டும். யேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய சாயல் உங்களுடைய பதிர்திருக்கிறதைக் கண்டால் செபமலை மாதாவுக்கு உங்களிலே அன்பும் உருக்கமும் தானாக ஓடிவரும். தம்முடைய திருக்குமாரனை மூத்த பிள்ளையாகவும் உங்களை இளைய பிள்ளைகளாகவும் கவனித்துக்கொள்ளுவார். மூத்தபிள்ளையாகவந்த கடவுளிடத்திலே இளைய பிள்ளைகளாகிய உங்களுக்காக ஓயாமல் மன்றாடி, நீங்கள் கேட்கிற மன்றாட்டங்களை எல்லாம் உங்களுக்கு அடைந்து தந்தருளுவார். இதுதான் செபமலைமாதாவை உவப்பிக்கிறதற்கு உத்தமமான வழி. இவ்வுலோகத்திலும் மறு லோகத்திலும் நீங்கள் பாக்கியவந்தர்களாயிருக்கிறதற்கு இதைப் போலச் சுருக்கமான பாதை இல்லை இல்லை.

சீஷன்:—சுவாமியாருடைய உட்கருத்தெல்லாம் எனக்கு இப்போது விளங்குகிறது. “ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்திலே கண்” என்றதுபோல, தாங்கள் தங்களுடைய வேதத்தைத்தான் எங்களுக்குப் போதித்துப்போடப் பார்க்கிறீர்கள். செபமலைமாதாவிடத்திலே உபகாரங்களைப் பெறவேண்டுமானால் வேதத்திலே சேர்ந்துகொள்ளுங்கள் அல்லாவிட்டால் உங்களுக்கு ஒன்றும் கிடையாது என்று தாங்கள் வற்புறுத்திச் சொல்லுவதாக முடிந்திருக்கிறதல்லவா? தேவ

ரீர் குறை நினைக்காமல் நான் சொல்லுகிற இந்த நியாயத்தைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். வேதத்திலே சேராவிட்டால் செபமலைமாதா ஒரு உதனியும் செய்யமாட்டார் என்றால், பிற சமயத்தவர்களாகிய நாங்கள் இதுவரையில் அவரிடத்தில் எத்தனையோ நன்மைகளை அடைந்திருக்கிறது எப்படி? யாதொரு நன்மையும் நாங்கள் பெற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் வருஷா வருஷம் எத்தனையோ பாடுபட்டு ஆயிரக் கணக்காய் இந்தத் திருப்பதிக்கு வருவோமா?

குரு:—பிரியமானவர்களே! நான் சொல்லியதை விளங்காமல் விளங்கி பூட்டுப்படவேண்டாம். தன்னுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேண்டியது எல்லாத்தையும் நேரத் தவறாமல் கொடுக்கிற ஒரு தாய், பிச்சைக்காரர் வந்தால் துரத்திப்போடுவாளா? பிள்ளைகள் தின்கிற தினிலே பிச்சைக்கு வந்தவர்களுக்கும் கொஞ்சம் கிள்ளிப்போடாமல் விடாள். அதுபோல, புறத்தியாராய் இருக்கிற பிறசமயத்தவர்களுக்கும் மாதா சிறிதுசிறிது உபகாரங்களைச் செய்கிறார் என்றது நிச்சயம். ஆனால் இப்படி புறத்தியாருக்கும் நன்மைகளைச் செய்து கொண்டுவருகிற இந்தத் தாயாருக்கு அந்தப் புறத்தியார் நன்றி காட்டாமல் இருப்பது சரியா? ஒரு அம்மானிடம் பிச்சைக்கு வந்து பிச்சை வாங்கிக்கொண்டு போகிற ஒருவன் அந்த அம்மாளுடைய கண்மணி போல இருக்கிற பிள்ளையைப் பேசி தூஷணித்துக் கொண்டிப்போவது சரியாகுமா? ஒருபோதும் சரியாக மாட்டாது. அதுபோல செபமலை மாதாவிடத்தில் வரங்களை அடைந்துகொள்ள வந்த பிறசமயத்தவராகிய நீங்கள், அந்த மாதாவினுடைய அரிய குமாரனாகிய மெய்யான கடவுளுக்கு அவமானம்பண்ணிப் போட்டுப் போகலாமா? அவமானம் என்று ஏன் சொல்லுகிறேன்? இங்கு வந்திருக்கிற உங்கள் எல்லாரையும் மெய்யான கடவுளானவர் தம்மிடத்திலே வரும்படியாக அழைக்கிறார். நீங்கள் பொய்த் தெய்வங்

களை விட்டுவிட்டு உங்களை உண்டுபண்ணிக் காப்பாற்றிக்கொண்டு வருகிறவராகிய தம்மையே தொழுது தம்முடைய கட்டளைகள் அடங்கிய மெய்யான வேதத்தின்படி நடக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார். அவரை இந்தப் பூலோகத்திலே பெற்ற மாதாவுடைய அனுக்கிரகங்களை நீங்கள் அடைந்துகொண்டும், அவரைப் புறக்கணித்துப்போட்டுப்போனால் அதாவது நீங்கள் மெய்யான வேதத்தில் சேரமாட்டோமென்றால், இது உங்களுக்கு பிச்சை தந்த தாயுடைய கண்மணியாகிய பிள்ளையை ஏசித் தூஷணிக்கிறதற்குச் சரிதானே. அல்லாமலும் வேறொரு காரியத்தை நீங்கள் யோசனை பண்ணிப் பாருங்கள். செபமாலேமாதா உங்களுக்கு இவ்வுலோக நன்மைகளைச் செய்வதெல்லாம் மகாரிய நன்மையாகிய பாலோக நன்மையை—உங்கள் ஆத்தம இரட்சணிய மகா பெரிய நன்மையை—தருகிறதற்கு ஒரு வழியாகத்தானே என்றதை உணர்ந்து பாருங்கள். ஒரு பெரிய மனுஷனுடைய வீட்டுக்கு ஒருவர் போயிருந்தால் அந்த மனுஷன் வந்தவனை உபசரித்து அவனுக்கு நல்ல விருந்து ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டு செம்புந் தண்ணீரும் கொடுப்பிக்கிறான். செம்புந் தண்ணீரும் கொடுத்தது, விருந்துசாப்பிடுகிறதற்கு அழைக்கவல்லவோ? யாராவது வாய் கொப்புளிக்கக் கொடுத்த தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டு விருந்து சாப்பிடாமல் ஓட்டம்பிடிப்பானா? பிரியமான பிற சமயத்தவர்களே, செபமாலேமாதா உங்களுக்கு இதுவரையும் செய்த நன்மைகள் எல்லாம் விருந்துக்குச் செம்புந் தண்ணீரும் தந்ததுபோல என்று கண்டு கொள்ளுங்கள். மாதா உங்களுக்குத் தர விரும்புகிற விருந்தென்றது உங்களைத் தம்முடைய திருச்சபைப் பந்தியிலே சேர்த்து உங்களுக்குத் தம்முடைய அன்பான பிள்ளைகள் என்கிற பட்டஞ் சூட்டுகிற தயவு என்று கண்டுகொள்ளுங்கள். நீங்கள் வாய் கொப்புளிக்கத் தந்த தண்ணீர் என்கிற சிறுச் சிறு உபகாரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, உங்களுக்கு ஆயத்தம்பண்

ணிய சம்பிரமமான விருந்து என்கிற திருச்சபையில் சேரப் பின்வாங்கவேண்டாம். அந்த மாதாவினுடைய திருக்குமாராகிய மெய்யான கடவுளுக்கு அவமானம் பண்ணவேண்டாம். இலங்கை முழுதையும் தம்முடைய தேவ சுதனின் திவ்விய வேதத்திற் சேர்த்து உய்யப்பண்ணுவதற்காகத்தான் தேவதாயார் இந்தப் பரிசுத்தமான பதியிலே எழுந்தருளி இருந்து எந்த எந்தச் சமயத்திலே உள்ளவர்களுக்கும் கணக்கில்லாத தயவுகளைப் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறார். அவருடைய மேலான நோக்கத்தைக் கண்டுபிடியுங்கள். மரக்கொப்புகளைக் காட்டி அவைகளுக்கு ஊடாகத் தெரிகிற அருந்ததி நட்சத்திரத்தைப் பார்க்கப்பண்ணுகிறது போல, தேவதாயாரும் அற்பமாகிய இவ்வுலக நன்மைகளை உங்களுக்குக் காட்டி ஆழியாத பேரின்ப வாழ்வை உங்களுக்குத் தரச் சித்தமாயிருக்கிறார். இந்த மகா பெரிய நன்மையை—நித்தியமான பேரின்ப வாழ்வை, கைவிடாதேயுங்கள் கைவிடாதேயுங்கள்.

சபம்! சபம்!!

ச ச ச

005340

